onē acceptus fuit accessit eū et momordit ipm per peccū. ¶ Sic
diabolus antiquus serpēs hoiem nudū a peccatis et emūdatū a
vicijs fugit et vestitum peccatis ledit inqȝtum pōt morte eterna.
¶ Nam ꝓpterea recte dīt autor sicut radij solares fugant vmbro/
sitatē noctis. simili mō homo mūdus a peccatis fugat a se demo/
nem. attn̄ optet ipm adhuc hēre pugnas et diūsas tribulatōes
ꝑ totam vitā tanqȝ hō certans in agone. Vñ iob. Milicia ē vi
ta hois sup terrā. Et alibi. Qui legitime certauerit coronabit.
¶ Item serpens totū corpus suū exponit lesioni vt caput opti/
neat illesum ad finez ne moriat. Silr modo dēt et vtiqȝ tenet
vnusquisqȝ xpianus totam vitā tpalem exponere ꝓ capite. i. pro
xpo. Vñ xps est oim xpianoꝝ caput. et xpiani ecōtra sunt mem
bra ipius. si ḡ aliqs vellet impugnare fidē xpianā hō xpianus
deberet exponere totū corpus ꝓ capite. et potius mori qȝ xpm de/
negare. Multi eni scōꝝ mortui st pro fide: sed eternā receperūt
retributionē. ¶ Nota q adhuc st alienature serpētis qs plius
in libro de aialibus recitat. Quarū vna est q serpēs hēt linguā
diuisam ad modū duoꝝ digitoꝝ, qd sic exponit allegorice. Ali
qui sunt hoies duas linguas hntes qui scȝ in pñtia aliquorūȝ
loquūtur bona. et in absentia eorūdē de ipis loquūtur mala de/
tractorie. et isti bilingues veluti serpētes vitādi et fugiēdi sunt
nec in aliquo credendi. ¶ Itē alia natura serpētis est scȝ q qn̄ ali
quis dormit in cāpo apto ore illius os intrat. Cuius rō est qȝ
serpēs frigide ē nature et anhelitus hois est calidus. ergo qȝtuȝ
pōt nitit appropinqre anhelitui hois et inueniēs tūc os aptuȝ
intrat ipm. Sic hoies aliq qn̄ audiūt aliquē pdicantē aut do/
centē in vbis ipius capiūt eum repħendo vba sua.

¶ De formica.

Exemplū nobis prebet formica laboris
Quādo suo solitum portat in ore cibum.
Inqȝ suis factis res monstrat spūales.
Quas quia iudeus nō amat inde reus.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-176/0015
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG